

BRUNO ĆURKO

Institut za filozofiju, Zagreb

Dragišić o kretanju u devetoj knjizi *De natura angelica*

Juraj Dragišić devetu knjigu djela *De natura angelica* (1499) posvećuje razmatranju tema o vijeku, mjestu i kretanju anđela. O samom kretanju Dragišić najviše raspravlja u devetom poglavlju naslovljenom »Mogu li se anđeli pomicati s mjesta na mjesto kontinuiranim kretanjem; oštroumno se navode brojni razlozi«. Kako bi dokazao kretanje anđela, koji su najčišća bića odmah poslije samog Boga, a koji su uvijek u nekom aktu, Dragišić ukratko iznosi svoje teze o kretanju. Čini se kako se u raspravi o kretanju najviše oslanja na Aristotela. Konkretno, odmah na početku rasprave o kretanju poziva se na Aristotelovo učenje iz treće knjige *Fizike* po kojem je sve ono što se kreće u potenciji prema nekom aktu. Odmah poslije toga potvrđuje još jednu tezu iz *Fizike* po kojoj je kretanje nesavršen akt.

Dragišić on Motion in the Ninth Book of the *De natura angelica*

Juraj Dragišić devotes his ninth book of *De natura angelica* (1499) to analysis of *aevum*, a place where angels move. The motion is mostly discussed in chapter nine entitled "Can the angels move from place to place in continuous movement; a number of reasons astutely cited." In order to prove the movement of angels who are the purest beings second only to God, and who are always in action, Dragišić briefly outlines his thesis on motion and in his discussion on motion he seems to be heavily relying on Aristotle. Specifically, at the beginning of the dispute on motion, he refers to Aristotle's teachings from the third book of *Physics*, which states that all that moves is potency to action. Immediately following the former statement, Dragišić confirms another thesis from *Physics* according to which motion is an imperfect act.